

[Statsministeren]

ning af den sidste reaktor i Sverige senest år 2010.

Den 28. januar 1991 rettede indenrigsministeren henvendelse til den svenske industri- og energiminister, Rune Molin, om, at den danske regering gik ud fra, at den ville blive orienteret, såfremt der måtte være officielle planer om at ændre på de truffne beslutninger om afviklingen af kernekraften i Sverige.

Indenrigsministeren blev i brev af 20. februar 1991 fra Rune Molin orienteret om, at den svenske regering havde fremlagt et konkret forslag i Riksdagen om energipolitikken under henvisning til trepartsoverenskomsten fra 15. januar 1991.

I en pressemeddelelse, der udsendtes samtidig med forslaget, anføres, at tidspunktet for afvikling af den sidste reaktor ikke har været taget op til fornyet vurdering i planen.

Indenrigsministeren har i en telefonsamtale den 5. marts i år med Rune Molin på ny henvist til folketingsbeslutningen og til den danske regerings henvendelse i 1986 til den svenske regering om lukning af Barsebäckværket. Indenrigsministeren fremhævede under samtalen, at den danske holdning er uændret.

Rune Molin udtalte, at han er bekendt med den danske holdning, og han erklærede, at riksdagsbeslutningen om, at atomkraften i Sverige skal være afviklet senest år 2010, ikke er blevet ændret.

Den 12. juni 1991 blev den ny energiplan vedtaget af Riksdagen. I planen er indbygget en forpligtelse for den siddende regering til en gang årligt at informere Riksdagen om, hvorledes omstillingen af energiproduktionen skrider frem. Denne omstilling har indflydelse på afviklingen af atomkraften i Sverige, idet afviklingen er afhængig af elforbruget, tilførslen af miljøacceptabel kraftproduktion og muligheden for at opretholde elpriser, der kan konkurrere med priserne på verdensmarkedet.

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg blev ved brev af 2. juli 1991 fra indenrigsministeren orienteret om ovenstående.

Indenrigsministeren vil, når en ny svensk regering er tiltrådt, på ny gøre den svenske regering opmærksom på den beslutning, folketingsflertallet traf den 23. maj 1986 (B 139) og den danske regerings henvendelser om lukning af Barsebäck.

Jeg må fastholde, at det er et svensk anliggende at træffe beslutning om den svenske energipolitik, herunder beslutning om lukning af den ene reaktor eller begge reaktorer på Barsebäckværket.

Spm. nr. S 976

Til *kommunikationsministeren* (12/9 91) af:

Ole Donner (FP):

»Vil ministeren redegøre for, fra hvilke lande misbruget af KTAS' telefonbokse er sket samt i præcis hvilket omfang? Samtidig bedes ministeren redegøre for, hvorledes beløbene fordeles sig på de enkelte lande.«

Begrundelse

Spørgsmålet skal ses på baggrund af svaret på spørgsmål nr. S 947. Det må betragtes som fuldstændig utilfredsstillende, at det misbrug, der har fundet sted, kun kan opgøres til et skøn på mellem 10 og 20 millioner kroner.

Svar (20/9 91):

Kommunikationsministeren (Torben Rechen-dorff):

Idet der henvises til mit tidligere svar på spørgsmål nr. S 947, skal det indledningsvis bemærkes, at det omhandlede misbrug har fundet sted i forbindelse med opkald fra Danmark til udlandet.

I mit svar på ovennævnte spørgsmål var tillige anført, at KTAS har vurderet indtægtstabet i forbindelse med misbruget til mellem 10 og 20 millioner kroner.

KTAS registrerer i de offentlige centraler den samlede telefontrafik til udlandet ved hjælp af trafiktællere. Disse registreringer benyttes som grundlag for afregning med Telecom A/S, der formidler udlandstrafikken fra alle regionale televirksomheder.

I forbindelse med mønttelefoner findes individuelle tællere, som udnyttes i forbindelse med indkasseringen af mønter under samtaler fra mønttelefonerne.

I de omhandlede misbrugstilfælde har mønttelefonernes tællerudstyr været sat ud af drift, mens de offentlige centralers registreringssystem har arbejdet korrekt.

På basis af de to tællersystemer er det således muligt at opgøre omfanget af det konstaterede misbrug.